

тѣзи които иматъ високо происхождение. Гоненіята на сждбата които бѣ испыталь още отъ младѣ не можихъ да омокотѣтъ пламеннитѣ му страсти и гордостъта му. Липгень отъ сичко, оставень, изложенъ на толкози злины, той не изгуби нищо отъ гордостъта си; тя са издигаше безпрестанно както са издига гѣвката фурма отъ само себе си, каквыто усилия и да са полагагь за привежданъето ѳ.

До като бѣ Телѣмахъ при Ментора недостатъцитѣ му не са познавахъ, тѣ са смалявахъ отъ день на день. Подобень на конь препустяжлъ по широко поле, който нито стрѣмны урвы, нито дѣлбоки пропасти, нито силны порои могѣтъ да въспрѣтъ, и който не познава освѣнь гласа и ржката на одного само человекъ заможна да го спре, тѣй и Телѣмахъ, пѣлень отъ благородна смѣлость не бѣ възможно другиму да са покори освѣнь на одного Ментора. Единъ неговъ погледъ го спираше въ найголѣмата му стремителность: той проумѣваше що значи този погледъ и тосѣ часъ си докарваше на умъ чувството на добродѣтельта. Благоразуміето въ единъ мигъ направляше лицето му кротко и тихо. Нептунъ, когато издига своя тризбець и са закая на свирѣнитѣ волны не укротява побърже страшнитѣ бури.

Но когато са намѣри самъ, сичкитѣ му страсти спрѣны, като порой спрѣнь отъ фка преграда, потекохъ пакъ стремително: той не можаше да търпи гордостъта на Лакедемонянитѣ и на Фаланта който имъ бѣ главатарьтъ. Туй поселеніе, което доде и основа Тарентъ, състоеше отъ момцы родены во времето на обсадата на Троя и които немахъ никакво въспитаніе; незаконното имъ рождение, беззаконіето на майкитѣ имъ, невъздържаніето въ което бѣхъ отхранены придавахъ имъ единъ нравъ дивъ и свирѣнь. Тѣ повече приличахъ на една разбойническа чета нежели на гръцко поселеніе.

Фалантъ, при сѣкый случай, противурѣчаше на Телѣмаха; често той го пресичаше въ събраніята и презираше мнѣніята му като на младѣ и неопытенъ момѣкъ; подиграваше го и са докарваше къмъ него като къмъ слабъ и мекошавъ; посачаше на военачалницитѣ и наймалкитѣ му погрѣшкы, съ една дума, стараше